

lighed med gældende lovs § 26, stk. 1, nr. 1, at virksomhedens værdier skal vurderes i dette lys. Det betyder f.eks., at virksomhedens maskinpark og ejendomme i det væsentligste kan antages at blive udnyttet af virksomheden til egne indtægtskabende aktiviteter. Værdimålingen af aktiverne vil være væsentlig anderledes end i tilfælde, hvor virksomheden skal opføre og tvangsrealisere sine aktiver m.v. Det gælder tilsvarende for varebeholdningerne, som kan vise sig at være uden værdi, hvis de skal tvangssælges som følge af konkurs. Konstateres værdinedgange som følge af, at aktiverne skal opgøres under hensyntagen til realisation, vil virksomhedens resultat blive påvirket negativt heraf. Se også forslagets § 80, som kræver specificerede oplysninger om aktiviteter, der er ophørende.

Nedlægger virksomheden dele af sine aktiviteter, skal virksomheden tilpasse sin regnskabspraksis for den eller de aktiviteter, der ophører. Derved vil virksomheden skulle opgøre en del af sine aktiver og forpligtelser under hensyntagen til, at disse skal realiseres, medens den øvrige del af virksomhedens værdier fortsat skal opgøres under hensyn til fortsat drift. Nedlæggelse af en aktivitet indebærer derfor ikke, at alle virksomhedens aktiver og forpligtelser skal vurderes under hensyntagen til, at en aktivitet ophører. Udover de tilfælde, hvor formodningen afkræftes, findes ingen undtagelser for denne bestemmelse.

Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse, jf. forslagets stk. 1, nr. 5. Dette krav, *neutralitetskravet*, indebærer, at praksis og skøn over værdier ikke må afhænge af ønsker, f.eks. om, hvordan virksomhedens resultat bør være, eller ønsker om en positiv egenkapital. Det er klart, at manipulering af virksomhedens resultat eller egenkapital for at sløre tendenser eller skabe et ellers ikke fremkommet overskud eller underskud medfører, at årsregnskabet og koncernregnskabet taber betydeligt i udsagnskraft og reducerer regnskabsbrugers tilid til årsrapporten og ledelsen.

Neutralitetskravet, der delvist findes i gældende årsregnskabslovs § 26, stk. 1, nr. 3, litra c, indebærer f.eks., at virksomhedens af- og nedskrivninger – herunder også vurdering af restværdi for aktiver – ikke må gøres afhængige af årets resultat. Det er meget vigtigt at være opmærksom på, at kravet går begge veje. Virksomheden må heller ikke udskyde omkostninger til indregning på et senere tidspunkt, hvor indtjeningen er bedre. Tilsvarende må virksomheden heller ikke indregne for mange omkostninger eller for tidligt – f.eks. ved for store hensættelser – i de perioder, hvor indtjeningen har været særlig stor.

Neutralitetskravet er på en måde fraveget visse steder i loven som følge af 4. direktivs særlige krav om forsigtighed. Dette betyder, at balancen i et vist omfang ikke vurderes neutralt, f.eks. ved at nedskrivninger på materielle anlægsaktiver er tvungne, mens opskrivninger fortsat er frivillige. Endvidere vil den forskellige behandling af op- og nedskrivninger i resultatopgørelsen indebære, at resultatet ikke er neutralt. Der er dog her tale om bundne fremgangsmåder, der ikke levner plads for vilkårlige tilpasninger. Under alle omstændigheder skal virksomhedens ledelse vælge de alternativer i loven, som bedst fører til et retvisende billede – og som derved så vidt muligt ligger inden for neutralitetskravet. Når bortses fra ovenstående gives ingen undtagelser til denne bestemmelse.

Efter *forslagets stk. 1, nr. 6*, skal *transaktioner, begivenheder og værdiændringer indregnes, når de indtræffer*. Dette krav, der er fastlagt i gældende lovs § 26, stk. 1, nr. 4, kaldes for *periodiseringsprincippet*. Det indebærer, at virksomheden skal indregne værdiændringer – og derved som hovedregel også indtægter og omkostninger – i den regnskabsperiode, hvor værdiændringerne opstår, uanset om værdiændringerne har medført ind- eller udbetalinger i andre perioder. Princippet er præciseret i en række detaljbestemmelser i forslaget. F.eks. er bestemmelserne om op- og nedskrivninger af aktiver og forpligtelser til dagsværdier en direkte konsekvens af, at værdiændringer indregnes i balancen, når de opstår. Periodiseringsprincippet må ses i sammenhæng med forslagets § 33, stk. 3, der kræver, at virksomheden tager hensyn til alle forudsigelige risici og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, årsregnskabet og koncernregnskabet vedrører, selv om disse risici eller tab først bliver kendt mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, på hvilket regnskabet udarbejdes.

Selvom periodiseringsprincippet principielt angår hele årsregnskabet, er det konkret fraveget i forslagets § 86, som omhandler pengestrømsopgørelsen. Det skyldes, at pengestrømsopgørelsen udarbejdes på basis af ind- og udbetalinger, uanset hvornår værdiændringerne er indtruffet. Herudover findes ingen undtagelser for reglen.

Forslagets stk. 1, nr. 7, bestemmer, at *aktiver og forpligtelser m.v. skal indregnes konsistent*. Dvs. at der for aktiver eller forpligtelser inden for en kategori skal anvendes de samme metoder og målegrundlag. Anvendes et bestemt målegrundlag på en kategori af aktiver, skal det anvendes på alle aktiverne i den pågældende kategori. F.eks. hvis man vælger at opskrive fast ejendom, skal der opskrives på alle de faste ejendomme, medmindre der forekommer særlige omstæn-